

หัว หัวสัมภัญญาและการเป็นมาตรฐานของปัญหา

การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับมนุษยชาติ สังคม และประเทศชาติ ประเทศไทยจะเจริญก้าวหน้ามากน้อยเพียงใดอยู่ที่ความคิดเห็นของบุคคลในการศึกษาของประเทศไทยนั้นคือ เพราะการศึกษามีส่วนช่วยในการพัฒนาประเทศไทยในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประชากรของชาติซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นมิจฉัยอันสำคัญยิ่งที่จะช่วยให้การพัฒนาประเทศดำเนินไปได้ด้วยดี

ในสุกที่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกำลังมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดความต้องการที่จะมีการศึกษาที่มีคุณภาพสูงขึ้น ดังนั้น วิชาชีววิทยาศาสตร์นี้เป็นวิชาที่สำคัญยิ่งวิชาหนึ่งที่ผลเมืองของชาติควรจะศึกษาทำความเข้าใจ เพื่อที่จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในโลกของวิทยาศาสตร์ได้เป็นอย่างดี แต่การศึกษาวิทยาศาสตร์ ที่จะให้ผลลัพธ์ที่ดีต้องมีการเรียนรู้ที่เข้มข้น น่าสนใจ และสนุกสนาน ไม่ใช่เรียนแบบจำๆ หรือซื้อหนังสือมาอ่าน แต่ต้องมีการทดลอง คิด ค้นคว้า และใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ ทำให้เด็กๆ สามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในชีวิตประจำวันได้จริงๆ ทางวิทยาศาสตร์ ที่สำคัญของการเรียนรู้คือ การเรียนรู้ความเชื่อมโยงระหว่างความรู้ต่างๆ กัน ไม่ว่าจะเป็นฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา ฯลฯ ที่มีความสัมภาระกันอย่างแน่นอน ทำให้เด็กๆ สามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันได้จริงๆ ดังนั้น ทางวิทยาศาสตร์ จึงเป็นวิชาที่สำคัญยิ่ง ที่จะช่วยให้เด็กๆ สามารถเป็นคนดี ด้วยความรู้ที่มีอยู่ในตัว ไม่ใช่แค่ความรู้ที่ได้รับจากครู แต่เป็นความรู้ที่ได้รับจากการคิด ค้นคว้า และลองทำเอง ทำให้เด็กๆ สามารถเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน ได้จริงๆ

¹ นิรัชญ บุญโชค, "การสอนวิทยาศาสตร์สมัยใหม่," วิทยาศาสตร์ 28 (สิงหาคม 2517) : 43 - 44.

ซี คันบลิว คร็อกส์ตัน (C.W.Croxton)¹ มีความเห็นว่าในการสอนวิชา
วิทยาศาสตร์นักจากจะสอนเนื้อหาวิชาแล้ว ภูมิปัญญาที่ศึกษาทางวิทยาศาสตร์กับคุณไป
ด้วย โดยต้องมุ่งให้เด็กเข้าใจสังเกตและใช้สื่อสอนในสิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาเหล่านี้จึงเข้าอย่างมีเหตุผล

จูน อี เลวิส และ ไอรีน ซี พ็อกเตอร์ (June E.Lewis and Irene
C. Potter)² ได้ให้ความคิดเห็นว่าการเรียนวิทยาศาสตร์ การเรียนรู้วิธีการค้นคว้าหา
ความรู้โดยใช้กระบวนการคิดปัญญาของคนเอง เป็นสิ่งที่ผู้เรียนมีจิตใจอย่างรุ่มร่าม เกิดหันคิด
ทางวิทยาศาสตร์

เอลวูด ดี. ไฮส์ (Elwood D. Heiss)³ กล่าวว่าสิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง
ที่ควรจะให้เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์คือหันคิดทางวิทยาศาสตร์

จะเห็นได้ว่าปกติการศึกษาหลาย ๆ ท่านต่างก็มีความเห็นชอบถ่อง古今ว่าหันคิดทาง
วิทยาศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่ควรมุ่งหวัง ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในการเรียนการสอน
วิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งก็คงกับความมุ่งหมายของการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ของไทยทั้งหลักสูตร

¹C.W.Croxton, Science in the Elementary School (New York : McGraw - Hill Book Company, Inc., 1973), p.40.

²June E.Lewis and Irene C.Potter, The Teaching of Science in the Elementary School (Englcwood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall, 1970), P.70.

³Elwood D.Heiss, Ellsworth S.Obourn and Charles W.Hoffman, Modern Science Teaching (New York : The MacMillan Company, 1950), p. 46.

พุทธศักราช 2503¹ และ หลักสูตรพุทธศักราช 2518² ซึ่งมีจุดมุ่งหมายทรงกับอยู่ข้อหนึ่งว่า "เพื่อให้เกิดหัตถศิริทางวิทยาศาสตร์"

การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้นั้นควรเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะทำให้เรียนได้รับความรู้ ได้มีคุณสมบัติและทักษะที่ต้องมีอย่างร้าวหลักสูตรมุ่งหวังไว้ คัณนั้นควรวิทยาศาสตร์จะเป็นก่องเป็นผู้นี้หัตถศิริทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งได้แก่ความมีเหตุผล ความรอบคอบของเห็นความมีใจกว้าง ความซื่อสัตย์และมีใจเป็นกลาง ความไม่เชื่อโโซก คลางแคลงสิ่งที่สิ่งที่ และการพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ ซึ่งเป็นหัตถศิริที่ทุกคนควรจะมีอยู่ในตัวเอง⁴ และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ด้วย เพราะครูสามารถถ่ายทอดและปลูกฝังหัตถศิริทางวิทยาศาสตร์ให้แก่นักเรียนได้

เนื่องจากหัตถศิริทางวิทยาศาสตร์ เป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดอันหนึ่งของการสอน วิชาวิทยาศาสตร์ และเป็นหัตถศิริที่ทุกคนต้องมีเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาหัตถศิริทางวิทยาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์เพื่อที่จะได้ทราบว่าปัจจุบันครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครมีหัตถศิริทางวิทยาศาสตร์เป็นอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกันเองในกลุ่มครูวิทยาศาสตร์ที่แยกต่างกันในด้าน เพศ อายุ ประสบการณ์ในการ

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนตน (ม.ศ. 1-2-3) พุทธศักราช 2503, พิมพ์ครั้งที่ 4. (กรุงเทพ : โรงพิมพ์กรุงสวาง, 2516), หน้า 21.

² นิตา ละเพียรรัป, "ปรัชญาและความมุ่งหมายของการสอนวิทยาศาสตร์," ข่าวสารสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 5 (กรกฎาคม, 2520): 7.

³ สุมิตร คุณานุกร, หลักสูตรและการสอน, พิมพ์ครั้งที่ 3. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วนพิมพ์, 2520), หน้า 136.

⁴ Francis D.Curtis and George Greisen Mallinson, Science in Daily Life (Boston : Ginn and Company), p.535.

สอนและประเท戎เรียน และเมื่อเปรียบเทียบกับกุนัญวิชาอื่น ๆ ที่ไม่ได้สอนวิชาฯ ศาสตร์

๙ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาหัตถศึกษาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
๒. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์กับครูวิชาอื่น ๆ
๓. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์ที่แยกต่างกันในค้านเพศ อายุ และประสบการณ์ในการสอน
๔. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์ที่สอนในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนสาธิต

สมมติฐานในการวิจัย

๑. ครูวิทยาศาสตร์กับครูวิชาอื่น ๆ มีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน
๒. ครูวิทยาศาสตร์ชายกับครูวิชาอื่น ๆ ชาย มีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน
๓. ครูวิทยาศาสตร์หญิงกับครูวิชาอื่น ๆ หญิง มีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน
๔. ครูวิทยาศาสตร์ชายกับครูวิทยาศาสตร์หญิง มีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน
๕. ครูวิทยาศาสตร์ที่มีอายุน้อยกับครูวิทยาศาสตร์ที่มีอายุมาก มีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน
๖. ครูวิทยาศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย กับครูวิทยาศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน
๗. ครูวิทยาศาสตร์ที่สอนในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนสาธิต มีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน
๘. ครูวิทยาศาสตร์มีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ร่วมกันในระดับสูง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ยังวิจัยได้ว่างขอบเขตไว้กันนี้

1. หัวข้อปะชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นคณิตศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ในระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนเอกชน ในกรุงเทพฯ มหานครทั้งหมดจำนวน 22 โรงเรียนคือ

โรงเรียนรัฐบาล ได้แก่

1. โรงเรียนเทพศิรินทร์
2. โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
3. โรงเรียนสายนำฟ้า
4. โรงเรียนศึกษานุเคราะห์
5. โรงเรียนวัดชีโนรส
6. โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย
7. โรงเรียนยานนาวาศิริวิทยาคม
8. โรงเรียนพุทธจักรวิทยา

โรงเรียนราษฎร์ ได้แก่

1. โรงเรียนเซนต์ตomasinik
2. โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
3. โรงเรียนเสสเวทวิทยา
4. โรงเรียนเอมส์ลีริโอนุสสรณ์
5. โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์
6. โรงเรียนสตรีจุฬาภรณ์
7. โรงเรียนสมเด็จพระราชาดำริ
8. โรงเรียนนาสุแทรี
9. โรงเรียนปานะพันธ์วิทยา
10. โรงเรียนเทเวศร์วิทยาลัย

โรงเรียนสาธิต ไชแก้ว

1. โรงเรียนเสาวนิติพุทธวงศ์กรรณมหาวิทยาลัยปะยมราชบูรณะ
 2. โรงเรียนมัชบันสาชีกมหาวิทยาลัยศรีนภูวนารถ ประสานมิตร
 3. โรงเรียนมัชบันสาชีกมหาวิทยาลัยครุสุวนสุนันทา
 4. โรงเรียนมัชบันสาชีกมหาวิทยาลัยครุพธ์เพชรบูรณ์วิทยาลังกรณ์

2. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ 6 ประการ คือ

၁၀

1. ความมีเหตุผล
 2. ความอยากรู้อยากรู้
 3. ความมีใจกลาง
 4. ความไม่เชื่อใจกลางหรือสิ่งที่ก็คือสิ่งที่
 5. ความชื่อสัญญาและมีใจเป็นกลาง
 6. การพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนทบทวนในใจ

๗ ช่องทางเบื้องหน

ในการวิจัยครั้งนี้ถือว่า

- แบบรับทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ที่บูรุจสร้างขึ้นนี้สามารถตรวจทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์และครุวิชาอื่น ๆ ในระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครได้
 - กลุ่มตัวอย่างประชากรสามารถเป็นตัวแทนประชากรครูวิทยาศาสตร์ และครุวิชาอื่น ๆ ในระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครได้
 - ตัวอย่างประชากรตอบแบบรับทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ตามความรู้สึกที่แท้จริง และทรงกับสภาพความเป็นจริงของบุคคลเอง

กิจกรรมไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ผลการวิจัยกรุงนี้อาจไม่สมบูรณ์ เนื่องจากสาเหตุก็ต่อไปนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ยังวิจัยไม่ได้ควบคุมตัวแปรเกินอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อการวิจัย เช่น ระดับสติปัญญา พื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจของครอบครัว และภูมิลำเนาเดิมของบุตรก่อน เป็นต้น

2. ศักยภาพประชากรที่ตอบแบบวัดทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ อาจจะอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมที่จะตอบ เช่นมีความเคร่งเครียดเนื่องจากการหน้าที่การทำงาน ป่วย หรือไม่เต็มใจ ที่จะตอบ ซึ่งอาจมีผลต่อการตอบทำให้คลาดเคลื่อนไปจากสภาพความเป็นจริง

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ช่วยให้ทราบทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์และครูวิชาอื่น ๆ ในระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

2. เป็นแนวทางแก้สถาบันผลิตครู ในการปรับปรุงหลักสูตรครูวิทยาศาสตร์ เพื่อเสริมสร้าง ปรับปรุง ทัศนคติทางวิทยาศาสตร์แก่นักศึกษาครูวิทยาศาสตร์

3. เป็นแนวทางในการศึกษาคนควรวิจัยต่อไป

คำจำกัดความของการวิจัย

บุคคลที่มีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ หมายถึงบุคคลที่มีลักษณะ ดังที่ไปนี้ คือ

1. มีเหตุผล

1.1 เชื่อในคุณค่าของเหตุผล

1.2 มีแนวโน้มที่จะทดสอบความเชื่อเท่า ๆ กัน

1.3 แสดงหาสารเหตุตามธรรมชาติของเหตุการณ์ทาง ฯ และความลับพิเศษ ของสาเหตุนั้นกับผลที่เกิดขึ้น

1.4 ยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์

1.5 ห้ามอย่างมีการพิสูจน์ตามเหตุผลและข้อเท็จจริง

2. มีความอยากรู้อยากรู้

2.1 ต้องการที่จะเข้าใจในสถานการณ์ใหม่ ๆ ซึ่งไม่สามารถอธิบายได้ด้วยความรู้ที่มีอยู่เดิม

2.2 ต้องการที่จะค้นพบว่าปรากฏการณ์ทาง ๆ นั้นเป็นไปอย่างไร และทำใน
จึงเป็นเหตุนั้น

2.3 ต้องการที่จะให้ความรู้ทาง ๆ สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

3. มีใจกว้าง

3.1 เก็บใจที่จะเห็นหน้าหรือเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นและขอสรุป

3.2 ต้องการที่จะรับรู้ความคิดเห็นใหม่ ๆ

3.3 ไม่ยอมรับความคิดเห็นและมุกกลอที่ไม่มีความยืดหยุ่น

4. ไม่เชื่อใจคล่องแหวนหรือถึงศักดิ์สิทธิ์

4.1 ไม่เชื่อใจคล่องแหวนหรือถึงศักดิ์สิทธิ์ทาง ๆ ที่อธิบายความวิธีวิทยาศาสตร์
ไม่ได้

4.2 ยอมรับความจริงและกำขอธิบายทางวิทยาศาสตร์

5. มีความชื่อสั้น และมีใจเป็นกลาง

5.1 สังเกตและบันทึกผลทาง ๆ โดยปราศจากความลำเอียงหรืออคติ

5.2 ไม่นำสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองมาเกี่ยวข้องกับการที่
ความหมายผลงานทาง ๆ ทางวิทยาศาสตร์

6. มีการพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ

6.1 ไม่เห็นใจที่จะลงความเห็นใด ๆ ก่อนมีหลักฐานมาสนับสนุน

6.2 ไม่เห็นใจที่จะยอมรับสิ่งหนึ่งถึงกว่าเป็นความจริง ถ้ายังไม่มีการพิสูจน์
ที่เชื่อถือได้

6.3 หลีกเลี่ยงการตัดสินใจและการสรุปที่รวดเร็วเกินไป

คุณวิทยาศาสตร์ หมายถึง ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ในระดับมัธยมศึกษา ใน
โรงเรียนทาง ๆ ในกรุงเทพมหานคร

คุณวิชาชีวิน ฯ หมายถึง ครูที่สอนวิชาสามัญที่ไม่ใช่วิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งได้แก่ครูที่
สอนวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา

ครูวิชาศาสตร์ที่มีอายุน้อย หมายถึง ครูวิชาศาสตร์ที่มีอายุตั้งแต่ ๓๐ ปีลงมา

ครูวิชาศาสตร์ที่มีอายุมาก หมายถึง ครูวิชาศาสตร์ที่มีอายุตั้งแต่ ๓๑ ปีขึ้นไป

ครูวิชาศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย หมายถึงครูวิชาศาสตร์ที่ทำการสอนวิชาวิชาศาสตร์นานาเป็นเวลาตั้งแต่ ๖ ปีลงมา

ครูวิชาศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก หมายถึง ครูวิชาศาสตร์ที่ทำการสอนวิชาวิชาศาสตร์นานาเป็นเวลาตั้งแต่ ๗ ปีขึ้นไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร บุคลากรและมหาวิทยาลัย